

З 29 красавіка па 6 мая 2012 года ў касцёле ў Вярэйках (Ваўкавыскі раён) адбыліся парафіяльныя місіі. У вернікаў была мажлівасць перажыць духоўнае аднаўленне і атрымаць папскае бласлаўленне місійным крыжам. Падрыхтоўка да місій У нядзелю 29 красавіка айцы Андрэй Ядкоўскі і Андрэй Шчупал, рэдэмптарысты, абвясцілі пачатак місій – рупны тыдзень працы над сабой. Усе засяродзілі ўвагу на стане душы, бо на яе, як не крыўдна, не заўсёды хапае часу ў штодзённым жыцці. Разам са святарамі вернікі касцёла спасцігалі Божую праўду і ішлі па шляху да святасці. Ад удзельнікаў місій патрабавалася адкрытае сэрца, жаданне да навяртання і глыбокае асэнсаванне таго, што адбывалася ў хрысціянскай святыні.

Вярэйкаўскія парафіяне пачалі рыхтавацца да місій задоўга да іх пачатку. Пробашч парафіі кс. Валерый Лісоўскі прапаноўваў неабходную літаратуру, рабіў акцэнт на важнасці ўдзелу ў місіях, якія здараюцца раз на 10-20 гадоў. Таму ў сэрцах вернікаў ужо жыло чаканне прыйсця Езуса. Ружанцовая супольнасць, шкаплернае брацтва і Апостальства Божай міласэрнасці аддана маліліся за добрае перажыццё місій. † Як змагацца з грахом

У другі дзень, 30 красавіка, касцёл разважаў над пытаннем, навошта мець чыстыя сэрцы. А з наступнага дня пачалася споведзь. Увага была звернута на тое, што заўсёды трэба быць падрыхтаваным да смерці, умець прабачаць і рэгулярна шчыра спавядацца. Не трэба баяцца, што ксёндз паглядзіць на цябе як на “цёмнага” грэшніка. Наадварот, ён паглядзіць на цябе “як на святую асобу”, адзначыў а. Андрэй Шчупал. У той жа дзень адбылася святая Імша для дзяцей і моладзі, на казанні якой місіянер а. Андрэй Ядкоўскі ў драўляную дошку ўбіваў цвікі як сімвал граху, а потым вымаў іх. Але, як заўважылі дзеці, “застаюцца дзіркі” – наступствы дрэнных учынкаў. Сэнс у тым, што ўжо з малых гадоў чалавек павінен вучыцца змагацца са спакусай, каб было менш негатыўных адбіткаў на сэрцы. Вельмі важна прадугледзець сітуацыю, каб потым не пакутаваць.

Парафіяльная місія ў Вярэяках

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
27.05.2012 01:00

